

La companyia amb seu a Mont-real firmarà un conveni de vuit anys de col·laboració amb l'Ajuntament de la ciutat

Marta Monedero
BARCELONA

El Cirque du Soleil ubicarà 'Dralion' al Port de Barcelona

Al Cirque du Soleil li agrada Barcelona. N'és bona prova que signarà un conveni amb l'Ajuntament per establir-hi una relació de vuit anys. Uns lligams que tenen com a primer pas situar al Port Vell el nou espectacle de la companyia, que du per títol 'Dralion'.

Després de molt negociar, el Soleil aixecarà la carpa el 17 de març a l'esplanada que hi ha al final del passeig de Borbó, al costat d'on es construirà l'Hotel Vela, dissenyat per l'arquitecte Ricard Bofill. El conveni preveu, també, altres col·laboracions del grup quebequés amb companyies locals en forma de beques, tallers i promocions que encara cal concretar.

Així ho anunciava ahir el regidor de Cultura, Ferran Mascarell, en una roda de premsa conjunta amb els responsables del circ. Mascarell matisava que el conveni significarà "un petit salt" en la col·laboració de la ciutat amb el Soleil i inclourà un conjunt de mesures destinades a "potenciar-ne les activitats circenses" amb la participació de l'Ateneu de Nou Barris i l'escola Rogelio Rivel.

Després de recordar que la



El regidor de Cultura, Ferran Mascarell, i Patrick Flynn, el director de l'espectacle 'Dralion'

ROBERT RAMOS

del març vinent serà la quarta visita del Soleil (havien vingut amb *Alegria*, *Saltimbanco* i *Quidam*), el seu director de mercadotècnia a Europa, Shawn Kent, col·locava la capital catalana entre les que "tenen més potencial de vendes". Una ciutat "on es pot assolir d'un 92 a un 95 per cent de vendes". Un percentatge que es tradueix en unes 200.000 entrades, xifra a la qual, a Europa, només hi arriben ciutats com ara Londres, Amsterdam, Zuric o Viena.

Kent explicava que l'empresa circense amb seu a Mont-real contribueix a les ciutats on recala de gira amb una despesa d'entre dos i tres milions d'euros; suma de les despeses de publicitat, allotjament de les cent cinquanta persones que du de gira... A més a més, contractaran dues-centes persones com a taquillers i acomodadors. Sembla que, amb el Cirque du Soleil, tot va a l'ample. I aquest cop, més. *Dralion* és un muntatge "molt potent", l'espectacle del circ més gran que

ha girat els últims cinc anys i que "està venent dues vegades més que altres cops".

Dralion compta amb més d'una seixantena d'artistes d'onze països diferents. Un espectacle que "sorgeix de la fusió de les paraules drac i lleó,

Amb els Beatles

► Que el Cirque du Soleil treballa amb temps ho demostra que els seus espectacles trigen de dos a tres anys a estrenar-se. Aquest serà el cas d'un nou xou en què faran servir música dels Beatles, ja que la companyia quebequesa ha arribat a un acord amb els representants de la banda per utilitzar les seves cançons. L'espectacle, que encara no té títol -sempre és l'últim que hi posen-, es podrà veure cap al 2007.

símbols que recorren la tradició oriental i l'occidental", destacava ahir el director de l'espectacle, Patrick Flynn. *Dralion* parla de la relació entre la humanitat i la naturalesa amb els seus quatre elements: l'aigua, el foc, l'aire i la terra. Uns elements encarnats per quatre ballarins a través de la combinació de colors, acrobàcies i jocs d'imatges. Dels nombrosos circenses, en parlarem més endavant.

'El barber de Sevilla' afaita al Teatro Real

Ramon Palomeras
MADRID

Gianluigi Gelmetti dirigeix l'òpera de Rossini al coliseu madrileny amb la soprano María Bayo i el tenor Juan Diego Flórez com a puntes de llança.

Amb llibret de Cesare Sterbini, basat en l'obra homònima de Pierre-Augustin de Beaumarchais, un rossinià per excel·lència com Gianluigi Gelmetti dirigeix des d'avui aquest melodrama buf en dos actes, una nova producció del Real en coproducció amb el Teatro São Carlos de Lisboa. "La bogeria organitzada", com la qualificava Emilio Sagi, director artístic del

Real i director d'escena en aquesta extraordinària partitura d'atmosfera alegre i desbordant comicitat, "plena de vitalisme", com apunta Sagi.

L'òpera narra les aventures de la bella Rosina (María Bayo i Laura Polverelli) i les mil i una argücies del comte d'Almaviva (Juan Diego Flórez i Lawrence Brownlee) i del doctor Bartolo (Bruno Praticó i Carlos Chausson) per aconseguir el favor de la jove. Sempre a l'ombra de l'alcauot i excel·lent barber Fígaro (Pietro Spagnoli i José Carbó), sense l'ajut del qual cap noia no es casa a Sevilla, i de Don Basilio (Ruggero Raimondi i Ildebrando D'Arcangelo), mestre de música de Rosina. Engany i calúmnies per aconseguir el sí de "la primera dona feminista de l'òpera", com diu Bayo. "És la primera que s'emancipa i fa el que realment li ve de gust", afegeix la soprano navarresa.

Sagi destaca l'elegància d'una comèdia "feta sense trom-

pades ni elements bruscos, que té la virtut de ser graciosa sense caure en la rialla fàcil". Així mateix, remarca "la poesia abstracta" de la composició, com també "la bondat intel·ligent d'una comèdia bufa, gens vulgar". D'altra banda, Gelmetti desmenteix que Rossini fos tan sols un *bon vivant*, ja que era "un home que al llarg de la seva vida va patir molt, sempre tenallat pel pànic". També en destaca la seva modernitat i n'elogia el ritme amb reminiscències del jazz, la *bossa nova* i el xarleston. "No tenia la idea del ritme que s'ensenyava al conservatori", apunta el director.

L'òpera, en cartell fins al 29 de gener, es representarà sense talls i amb el final complet. En la gestació del barber sevillà, Rossini sempre va pensar en una mezzosoprano per al paper de Rosina, però per aquelles qüestions atzaroses del destí han estat sopranos, com María Callas i Victòria dels Àngels, les que millor han immortalitzat la jove rebel. Així les coses, tampoc és estrany que quan van oferir a Gelmetti la possibilitat que fos una soprano qui encarnés Rosina, s'hi negués, fins que va saber que l'elgida era María Bayo.

TEATRE

'L'evangeli segons Carles Flavià'

Rialles apòcrifes

Juan Carlos Olivares

'L'EVANGELI SEGONS CARLES FLAVIÀ'. CREACIÓ I DIRECCIÓ: Carles Flavià. INTÈRPRETS: Ana Moya, Carles Flavià. SALA MUNTANER, 8 DE GENER.

En un món d'imitadors, personatges originals com Carles Flavià parlen de la supervivència de l'ésser humà com a ésser intel·ligent. En una ciutat com aquesta que obre un Starbucks i tanca el Velòdrom, que Flavià sobreviui com a monologuista, ajudat en la seva ascensió per un públic incondicional, és un símptoma que no tot està perdut. Encara hi ha un raig de lliure arbitri canalla entre la dictadura de la correcció política.

Flavià, després d'alguna aventura teatral postissa, ha tornat a l'origen de la seva carrera com a còmic solitari. Deu ser un dels pocs artistes que entren al teatre pocs minuts abans de començar la funció. Un gest que diu molt sobre la seva actitud com a professional del teatre. Una tranquil·litat sense escarafalls d'artista *diferent* que continua amb la seva manera de presentar-se davant el públic i en el contingut de la seva melopea àcrata. No hi ha cap necessitat d'interioritzar el personatge, de construir una profunditat psicològica. El teatre de Flavià és una tertúlia elevada a una estrada per a una sola veu i molts contertulians. Com a bon tertulià, es limita a parlar del que coneix millor. En el cas de Flavià, de l'Església i els seus llibres.

No hi ha res de més gratificant per a un apòstata amb dubtes que fer-se acompanyar per Déu a l'escenari i deixar que la seva paraula ressoni -amb el timbre de Flavià- des de les altures. A sota hi ha el servent rebel esperant-lo en una barra de bar -el seu púlpit laic- per explicar a la descreguda parròquia les entrelínies dels Evangelis, textos carregats de missatges subliminals que Flavià deconstrueix amb enorme sarcasme. Un espectacle potser previsible, però únic i intransferible, com el seu protagonista.